

Allah Kimseyi Gördüğünden Geri Koymasın!

3 Aralık Dünya Engelliler Günü! Farkındalık diyarına bir fidan daha ekmeliyim diye düşünerek, engelliler hakkında ne yazacağımı tasarlıyordum. Birden aklıma Anadolu irfanından süzölen "Allah kimseyi gördüğünden geri koymasın!" duası geldi.

Gerçekten de zengin bir insanın fakirliğe düşmesi, mutlu bir evliliği olan kişinin ayrılmak zorunda kalması gibi olaylar dramatik ve acı dolu tecrübelerdir. Bu hallerin çoğunda geri dönüşler ve toparlanmalar mümkündür. Ancak, sağlıklı bir hayat sürerken hastalık, kaza veya terör gibi olaylar nedeniyle engelli duruma düşen insanlar için, artık eskiye dönüş söz konusu olamaz. Her şey değişir ve zorlaşır. İnsanların sıradan iş ve eylemlerini yapabilmek engelliler için artık uzak bir hayale dönüşür.

Doğuştan engelli kardeşlerimiz, durumlarına uygun yaşamaya daha kolay ve güçlü şekilde adapte

olurlar. Yaş ilerledikçe, yeni engellilerin bu zorunlu değişime alışma süreleri uzar, psikolojik uyumları zorlaşır.

Doğum ve ölüm gibi kimlerin ne zaman engelli olacağı belirsizdir. Sağlıksız hayat, dikkatsiz davranışlar ve kötü alışkanlıklar ise kısa sürede engelli olmak için yapılan fiili dua yerine geçer! Bazen bu duaların kabul edileceği tutar ve engelli bir hayatla yüzleşiriz.

Ortalama ölçülere göre her sağlıklı insan bir engelli adaydır! Bu gerçeği bilmenin topluma iki önemli etkide bulunması beklenir:

1- Engelli olmak isteyerek yapılan bir tercih değildir. Engelli vatandaşlarımıza daha rahat ve sağlıklı şartlarda yaşamaları için ortam hazırlamak, onların toplum düzenine entegre olarak değer katmalarına fırsat vermek sosyal ve kamusal bir sorumluluktur.

2- Sağlıklı kişilerin engelli duruma dönüşmemeleri için gereken özen ve dikkati göstermesi, iş sağlığı, kişisel temizlik ve trafik kuralları gibi ortak değerlere uyması gerekir. İhmal, dikkatsizlik ve kural tanımazlığın bizleri ve başkalarını engelli yaşamaya ve hatta ölüme götürebileceğini unutmamalıyız.

Engelliler, acımayla karışık minnet ve lütuf kokan davranışlar beklemiyorlar! Böyle sığ yaklaşımları da asla hak etmiyorlar. Güya onların durumunu nazikçe ifade edebilmek için çabaladığımız, ama aslında üstlerini örtmek, gizlemek ve sanki yoklarmış gibi unutturmaya dönük tanımlama huyumuzdan vaz geçmeliyiz.

Her engelli aynı değildir! Engelli oluş nedenleri, etkilenme oranları ve ihtiyaçları farklıdır. Onları engelliler, özel gereksinimli bireyler, özel insanlar, melekler vb. acıma, sakınma, gizleme temelli tanımlara hapsedmek yerine; oldukları gibi kabul etmek, hayatımızın içinde imkanları ölçüsünde var olabilmelerini sağlamak, her an engellerini yüzlerine vurur gibi yapmacıklı tavırları bırakmak ve kapasitelerini geliştirmeye destek olmak zorundayız.

Engellileri korumak için yaptıklarımız; evlere hapsedmek, sadaka gibi küçük yardımlara bağımlı, tembelleşen ve hayattan kopan mutsuz kişilere dönüştürmeye neden olmamalıdır!

Engellilerin yanı sıra, engelli ailelerinin de sosyal ve ekonomik hayata engelli duruma düşmeleri söz konusudur. Engelli aileleri diledikleri gibi seyahat ve tatil gibi etkinliklere katılmaktan, diledikleri yer ve mekanlarda yaşamaktan mahrum kalırlar. Hayatlarının merkezinde engelli aile üyeleri vardır. Zamanla büyüyen ekonomik, psikolojik ve sosyal ağır bir sorumluluğun zorunlu sahipleri olurlar. Maddi ve manevi tükenmişlik sendromu değişmez niteliklerine dönüşür. Engelli ailelerine yapılan maddi destekler çok güzel ama yetmez. Daha da geliştirmemiz ve genel şartları düzelterek onlara da nefes aldirmamız gerekir.

Hepimiz birer engelli adayı isek, mevcut engellileri en iyi şekilde anlayıp onlara da uygun sürdürülebilir bir atmosfer sağlamak zorundayız. Yeni doğan ve sonradan engelli olan kişilerin en rahat edebileceği ve gelişerek topluma kendi değerlerini katabileceği fırsat ortamını hazırlamalıyız.

Genetik yapısı deforme edilmiş tarım ürünleri, hormonlu ve ilaçlı büyütülen hayvanların etleri, gıda ve içeceklerimize katılan binlerce kimyasal katkı görüntülü zehirler yüzünden, doğuştan engelli kişilerin sayısında büyük artışlar gözleniyor. Sağlıklı bir nesil için helal ve temiz, sağlıklı gıdalarla beslenmeye dönmemiz gerekir! Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunun kulakları çınlasın! Birileri kış uykusundan ne zaman uyanacak?

Aslında engelli olmayan hemen hiç kimse yoktur! Sadece farkında değildir. Bedensel ve zihinsel engellilerin yanında duygu ve davranış engellilerimiz de az değildir! Sevme, hoş görme, merhamet etme, empati kurabilme, saygı duyma, güzel konuşabilme gibi engellere sahip olanların da rehabilitasyona girmesi gerekir! Bu tür engellerin aşılabileceği, başlamadan önlenebileceği ve sürekli gelişimin sağlanabileceği en etkili, en güzel, en ucuz ve sağlıklı rehabilitasyon merkezi ise mutlu bir AİLE yuvasıdır!

Yüce Mevlam, engelli kardeşlerimizin bu imtihanlarının karşılığında ahiret hesaplarını kolaylaştır, sabır, sağlık ve selamet versin! Engelli olmayanlarımıza da sevgi, saygı, şuur, basiret ve merhametle yaşamayı nasip eylesin!

Amin...